

Vensters poetsen,
ik word er
BLIJ
van

Help,
MIJN WASMACHINE lekt

TALENT
IN LETS LEUVEN

ZELF GEKNUTSELDE
KERSTKAARTJES

Kip, mango, bulgur en
yoghourtsaus,

YAMMIE

Talent in Lets Leuven : Nieuwsbrief september 2021 :

JOEPIE DE BRUNCH WAS TERUG.

VERSLAG VAN EEN ZALIGE ZONDAG OP 29 AUGUSTUS

Na een noodgedwongen rust van meer dan 1,5 jaar vonden we toch een formule om elkaar terug te zien. De nieuwe natuuroase in het Chartreuzenbos in Holsbeek bleek de ideale plaats.

📶 Wil je de natuuroases in Vlaanderen leren kennen:

<https://www.natuurenbos.be/natuuroases>

De wandeling begon bij de houten poort op het kruispunt van de Lindestraat en Meidries in Holsbeek en is aangeduid met uit hout gesneden mediterende figuurtjes op een lotusbloem.

Het parcours van de wandeling wordt onderbroken door 5 gemarkeerde 'energie-oplaadpunten'. We wandelden alleen, per twee of in groepjes.

Hilde en Sybille zorgden voor een prima **wegbeschrijving** en voor **vragen ter reflectie**.

Wil je de wandeling ook eens doen, hier is de [routebeschrijving](#) en het [kaartje](#).

En dan was er onze befaamde brunch. **Johnny** en **Dirk** zorgden er voor dat het eten op de picnicplaats geraakte en bij het heksenhuisje Lillo midden in het bos werd alle lekkers bij elkaar gezet. Romantischer kon het niet.

En nog was het niet gedaan! Als dessert in het stille bos een stemmig free podium.
Voorbijgangers bleven staan om mee te luisteren! We geven enkele proevertjes mee

Filmpje wim

Met zijn 5-string banjo bracht Wim oude Amerikaanse liedjes met teksten die zo triestig waren dat iedereen blij werd.

Filmpje yvan

Yvan zong en speelde breekbare melodieën op zijn folkgitaar.

Gedicht lily

Lily toverde ons de sfeer van Kazou kampen uit haar jeugd.

Linda schreef een gedicht speciaal voor deze dag.

Vandaag

het toeval wil dat
wij elkaar in het bos treffen
levend en wel, gered van
wat had kunnen gebeuren.
Misschien ontsnapten we aan

een ochtendhumeur, trokken we ons los
van zondags getreuzel, of we ruilden
een ronkend radioprogramma
voor stilte en traag stappen
op het ritme van een vraag die ons

broodnuchter wordt gesteld.
We zijn verrast, en dáár was het
ons stiekem om te doen:
we wilden eindelijk ons hart
nog eens ophalen. Onze agenda's

wezen precies de plek en het uur aan,
we liepen elkaar in wijzerzin tegemoet.
En kijk: hier zijn wij, dit is nu
onze histories komen eensgezind
samen onder de blote hemel.

Er zijn belegde broodjes, salades
quiches met courgettes,
geroezemoes en soep met letters
in één grote potluck, hier hadden we
ons helemaal op verlekkerd...
Straks zijn we in rook opgegaan

en kan je de kruimels nog
op één hand te tellen
maar vooralsnog:
hier zijn wij, dit is nu
en het toeval wil dat

“De fijn uitgewerkte wandeling die gelijk een pareltje in ons landje is, zo mooi en rijk aan variatie; De gezellige pick-nick en het optreden van eigen kunstenaars van eigen bodem, wens ze elk een dikke proficiat.”

“Fijn om al die vertrouwde en minder vertrouwde gezichten terug te zien. Wandeling en muzikale/poëtische omkadering waren top!”

“Blij dat ik er bij mocht zijn, ‘k heb er van genoten 😊”

Een dikke proficiat voor
de organisatoren en voor
alle letsers die
meehielpen

